

Геращенко І.О., Галагуз О.А.

ДО ПИТАННЯ РОЗРОБКИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

В сучасних умовах розвитку економіки України та її структурної перебудови особливе значення має оновлення виробничого потенціалу підприємства. Необхідною передумовою його прискорення і забезпечення на цій основі сталого та конкурентоспроможного функціонування і розвитку підприємств є достатність наявних необхідних інвестиційних ресурсів та можливість їх залучення з урахуванням інвестиційної привабливості підприємств.

Проблема розвитку інвестиційного процесу на вітчизняних підприємствах знаходилася у центрі уваги українських та закордонних вчених-економістів. Значний внесок в економічну теорію з проблем інвестиційної політики та управління інвестиціями належить українським вченим І.О. Бланку, А.А. Пересаді, В.М. Гриньовій, В.С. Пономаренку, П.Г. Перерві, П.А. Орлову, В.М. Хобті [1].

Проблематика підвищення інвестиційної привабливості вітчизняних підприємств та розробка відповідної стратегії є достатньо актуальними й пріоритетними завданнями для вирішення як на макро-, так і на макрорівнях, а також при формуванні державної інвестиційної політики.

Інвестування являє собою сукупність економічних відносин між суб'єктами економіки, тобто її секторами, що виникають на всіх стадіях виробничого відтворення, характеризує потоки інвестиційних ресурсів впродовж повного циклу їх кругообігу. Науковцями розроблено значну кількість методів, що дозволяють з різним рівнем надійності оцінити ефективність інвестування та визначити рівень інвестиційної привабливості підприємства [2].

Інвестиційна стратегія є довгостроковим узагальненим планом управління капіталом. Вона обирається відповідно до стану та прогнозів щодо макроекономічного середовища, інвестиційного ринку, самого інвестора, сфери його бізнесу та ділових інтересів, дає відповіді на головні питання організації інвестиційної діяльності.

Серед цільових установок при формуванні стратегії розвитку відзначимо: збереження капіталу (у несприятливих фінансових умовах); приріст вартості капіталу; приріст поточних доходів від капіталу; зміна структури активів інвестора; зміна галузевої чи регіональної спрямованості капіталу; диверсифікація активів інвестора; вихід на нові ринки, засвоєння нових видів продукції; оновлення виробничого апарату; швидке зростання активів незважаючи на ризик; розвиток з незначним рівнем ризику.

З урахуванням ситуації, що склалася на підприємстві, факторів зовнішнього середовища та цілей інвестора і має розроблятися збалансована інвестиційна стратегія, тобто така стратегія, що, перш за все, дає змогу

оптимізувати стратегічні плани інвестора і задовольнити всі його умови та критерії.

Література:

1. Хобта В.М. Активізація і підвищення ефективності інвестиційних процесів на підприємствах: Монографія/ Хобта В.М., Мешков А.В., Попова О.Ю; НАН України, Ін-т економіки промисловості, ДНТУ. – Донецьк 2005. – 343с.
2. Покатаєва К.П. Інвестиційна діяльність підприємств у глобальному середовищі: методичний інструментарій управління: Монографія. – Х.: ХНАДУ, 2009. – 168с.